

A képviselőház ülése.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.)

A képviselőház szombati ülését délután fél 4 órakor nyitotta meg Szász Károly alelnök. Napirend előtt Polónyi Géza és Hoch János személyes kérdésben szólaltak föl. Hosszas polemikát folytattak egymással fővárosi ügyekből kifolyólag.

A napirendi tárgyalás során Pop Csicsó István szólalt föl elsőnek. Kijelenti, hogy a román nemzeti párt a háboru idejére fölfüggesztette politikai működését, azt azonban szükségesnek tartja, hogy véleményüket kifejezésre juttassák. Foglalkozik a miniszterelnök választójogi álláspontjával és a miniszterelnök csökönyös magatartását nemzeti szerencsétlenségnek mondja. Beszél a román intelligencia háborus szerepéről.

Fráter Loránd: Szomorú szerepük volt.

Ugron Zoltán: Szép kis példákat láttunk tőlük.

Pop Csicsó kéri, hogy ne bélyegezzék meg a románságot. A román háboru kitörésekor a hazai románok mindjárt az első ülésen hűségnyilatkozatot tettek. Követeli az 1868-iki nemzetiségi törvény végrehajtását és az általános választójog megalkotását. A miniszterelnök jelentését nem veszi tudomásul.

Utána Laehne Hugó a szénhiányról szól, amelyet szerinte a román betörés okozott. Petrozsényt meg kellett volna erősíteni. Követeli a mezőgazdasági termékek árának az emelését. Birálja gróf Khuen-Héderváry Károlyt.

Fölkiáltások a baloldalon: Só! só! só!

Pál Alfréd visszakialt a baloldal felé: Talpfa!

Beck Lajos: Mit akar a talpfával?

Pál Alfréd: Amit önök a sóval, azt akarjuk mi a talpfával.

Rakovszky István: Rágalmazó!

Laehne Hugó végül is kijelenti, úgy látja, Tisza csak a grófokat hallgatja meg, csak a grófoknak válaszol, holott kutya kötelessége mindenkit végighallgatni.

Elnök Laehne Hugót inparlamentáris kifejezéseért rendre utasítja.

Laehne Hugó még tovább beszél. A jelentést nem veszi tudomásul. Utána Preszly Elemér közéleti beszédet mond. Szóval föl. Nem veszi tudomásul a jelentést.

Ezután a vitát megszakítják, — legközelebbi ülés hétfőn lesz.

A Ház ülése háromnegyed 9 órakor véget ért.

Beszélgessünk.

A fahonvéd: Ma-holnap kinyílik már az idő, noha még egy kicsit foga van.

En: A szemek is könnyülhetnek már és beláthatnának az ándrágitók üzemébe.

A fahonvéd: Ha az ilyen üzemekről hallok, mindig a gyerekkorom jut az eszembe, amikor hangos szóval énekelgettük: Ki ki maga mesterségét üzi...

En: Most jobbanra mindenki az ándrágitás mesterségét üzi. Csunya mesterség, de meglehet tőle kövéredni.

A fahonvéd: No én nem kérek az ilyen hizásból. Más zsirján hizni magyon csunya látvány.

En: Csúnyának csunya, de sokan azt tartják, hogy a pénz a legjobb flastrom, az a legnagyobb csunyaságot is betakarja.

A fahonvéd: És a lelkiismeretet? Talán az is vallami.

En: Nem lehet annak lelkiismerete, aki nek lelke nincs. És aki ezekben a véres időkben is a más vérért szipolyozza, az lelketlen és nem is ember, hanem némbér.

A fahonvéd: En tudnám a módját, hogy kellene ezekkel a némberekkel elbánni. Nem teketóriáznék sokat, hanem ideállítanám az illetőket magam mellé és a nekem szánt szöveget beléjük veretném.

En: Ugy tudom, hogy nyolc holdnyi területen felkészik a Széchenyi-tér, amely azonban kevés volna az ándrágitók felállítására.

A fahonvéd: Akkor kocsira tetetném őket és kivitetném a juhszélre. Egy-két emlék már jelzi ott, a hurokra kerültek díszes gárdáját.

En: A dísz azonban mi, a kiuzsorázottak tennénk föl rájuk.

A fahonvéd: Azaz hogy belkonferálnák őket. Ugyan mondja már meg, hogy mi is az a konferálás?

En: Divat, ami most van virágjában. Tulajdonképpen beharangozás, előimádkozás-féle volna.

A fahonvéd: És hogy csinálódik?

En: Embere válogatja. Az egyiknél könnyen, a másiknál nehezen. Van aki elgondolja, hogy miről akar konferálni, aztán amikor kiáll, beszédbe kezd és a szavak, az egymásba folyó gondolatok ott keletkeznek a helyszínen. Van aztán olyan, aki előbb megírja a konferálását, aztán szóról-szóra bevágja, mint az iskolás gyerek a penzumot, vagy ha sokallja a fáradságot, akkor egyszerű-kétszer átvészi a megírt dolgot és sugó után elmondja. Hajdan, a megírt dolgokat felolvasták, ez azonban régen volt és divatját multa.

A fahonvéd: Egy divat sem él örökké és változni szokott minden a világon.

En: Csak a bűn marad örök.

A fahonvéd: Az a baj, hogy már azt sem tudjuk, hogy mi a bűn és mi nem az?

En: Ezzel is úgy vagyunk, mint Heine volt a zenével. A nagy poéta azt mondta: Senki sem tudja, hogy mi a zene, de mindenki tudja, hogy mi a rossz zene.

A fahonvéd: Mindenki talán még sem. Mert a rossz zenét csinálók csak nem ismerik el, hogy az ő muzsikájuk rossz.

En: A bűnösök sem ismerik el, hogy bűnt követtek el. Legalább is nem mind-egyik.

A fahonvéd: A muzsika már bizonyosan nem. No, annak sem szeretnék a hőnében lenni. Azt hiszem, hogy most ő se igen szeret. Valjón a forradalmárok éntklük-e az ismét nótát, vagy hogy a móta helyett megeselepszik?

En: Nem lehet azt tudni, valaminek hogy azt sem lehet, hogy a eselések öröme, a dán Waldemár a vászon király, a Psylander éle, halott-e?

A fahonvéd: Amnyi baj legyen! — mint a falusi doktor mondta, amikor mostanában felkereste egy hadiözveggy és elpanaszolta buját-baját, meg a gyertkei betegségét.

En: Hát ha több baj nem volna a világon, talán az a szegény hadiözveggy is békével és némán tűrné a maga baját. De hát több baj is van! És azok a beteg gyerekek másnak semmire lehet, de neki egy világ!

A fahonvéd: Vagy hogy kevesebbet mondjunk, hát félvilág.

En: A kevesebb ezuttal több. Mert tudvalevő, hogy a félvilágiaké az egész világ...

Ismét megdrágul a kenyér.

(Saját tudósítónktól.) Már néhány héttel ezelőtt jelentettük, hogy a kenyér ára rövidesen meg fog drágulni. Az Országos Közéleti Hivatal ugyanis a város lisztjuttatásának egy jelentékeny részét tengeri-lisztben utalja ki s a tengeri-liszt a háborus konjunkturák különös szeszélyei folytán drágább a legfőbb búzalisztnél. Hogy miért van ez így, nem tudjuk, de nem szokatlan, hogy a háboru állandónak ismert értékeket megváltoztasson és a jót a rossz, a rosszat a jó helyére állítsa. Így történt, hogy a sellyem olcsóbb lett a vászonnál, a fécán-pecsenye a marhahusnál s a kukoricaliszt a búzalisztnél. Ez különben nem azt jelenti, hogy az egyik dolog veszített, a másik pedig emelkedett, hanem azt, hogy az árak gazdasági versenyében egyik túlnőtt a másikon. A sárga és nem valami izletes kukoricaliszt, melynek értéke a háboru előtt nagyon alacsony volt, tekintélyben alaposan meggyarapodott, sőt túlnőtte már a tekintetes cimet is. Most már csak a méltóságos címmel merünk meg titulálni, ha hizelegni kívánnánk neki.

A város 52 vaggont kitevő lisztjuttatásából eddig csak két vagon volt a kukoricaliszt és a kenyérbe tíz százalék arányban került belőle. A következő hónapra azonban már 12 vaggont utalnak ki belőle. Az 52 vagonból tehát 40 vagon lesz a búzaliszt és 12 vagon a tengeri-liszt s így a keverési arány is megváltozik. A kenyeret harminchárom százalék arányban kell tengeri-liszttel keverni, ami viszont megdrágítja az árát. Miután a búzakenyérlikt ára kilogrammonként negyvennyolc fillér, a tengeri-liszte pedig hetven fillér, a kenyér kilója négy fillérrel lesz drágább. Így 56 fillért fogunk fizetni egy kiló kenyérért.

Az, hogy a közönség a kenyérliszt keverésére kukoricalisztet is kap, esetleg bizonyalmakra fog vezetni. A tengeri-liszt nem mindenki szemében ellenszenves valami, sőt sokan vannak, akik szívesen fogadják — sertéshizlalás szempontjából. Bizonyos, hogy az emberi táplálkozásra szánt tengeri-liszt nagy része a sertéseké lesz és így nem lesz elég a megállapított és kiadott fejkvóta.

URÁNIA.

Telefon 872.

Magy. Tudományos Színház.

Telefon 872.

Hétfőn és kedden, március 19-én és 20-án

LOTTE MEUMANN a legbájosabb filmművésznő felléptével:

A kerülő út.

Dráma 4 felvonásban.

Ezenkívül:

Az asszony verve jó.

A legjobb amerikai vígjáték 3 felvonásban.

Előadások délután pont fél 5, fél 7 és fél 9 órakor. kezdődnek.

Jegyek előre válthatók délután 3 órától kezdve.